

даване на един голям блок за демокрация. Среща се и разговаря с Кимон Георгиев, Александър Обов, Петър поп Златев¹¹ и разбира, че съдбата на опозицията в България е предрешена.

Решава се в листата за VI ВНС от Габровската избирателна колегия да се издигнат: Георги Йорданов Илчов, Елисавета поп Антонова – БЗНС „Никола Петков“, Тодор Аврамов – БРСДП(о), Иван Бонев Цопаров, Петър Златев Иванов, с подгласници Пенчо Пенчев и Васил поп Коларов. Съвместната борба на социалдемократи и земеделци в Габрово преди и след изборите е водена при забележителна коректност от двете страни, със солидарност и при голямо сцепление на кадрите. Опозицията в Габрово води предизборната борба с присъщия ентузиазъм, смелост и находчивост. От спомените на Елисавета поп Антонова се вижда, хората я обичат и ѝ се доверяват. Дълбоко са разтревожени. Вземат им къщите, работилниците, добитъка, откъсват ги от техния корен – земята. Лишават ги от крехката самостоятелност, правят ги зависими от БРП(к) и местния партийен секретар. Срещите с избирателите им дават сила за борбата по-нататък, борба кошмарна в кошмарно време. Габровските индустриалци подкрепят финансово изборната кампания на Елисавета поп Антонова въпреки репресиите, на които са подложени, ѝ дават над 7 000 000 лв.¹² На 27 август 1946 г. в. „Народно земеделско знаме“ публикува статията на поп Антонова „Насилието е безсилно срещу волята на народа“, в която се прави паралел между страданията на българския народ под турско робство и при комунистите. С горчивина се констатира как управляващите създават изкуствено врагове на властта, за да се борят с тях и вселяват страх, „който не е с нас, е против нас“, че бъдещето на младите хора зависи от една ОФ бележка за честност и благонадеждност, че в училището и в живота на обществото вече липсва религиозно и нравствено възпитание. Подчертава се, че организацията на БЗНС е организация на честни и достойни българи, които искат в обществения и държавния живот да има ред и законност, както във всяка демократична